Every hour. When its time passed – כל שעה. עבר זמנו אסור בהנאה It is forbidden to derive benefit from it

Overview

The משנה teaches us that once the איסור חמץ begins (at the beginning of the sixth hour 1) it is forbidden to derive any benefit from the המץ; including selling the חמץ (to a gentile). תוספות discusses the status of the money in the event that the איסור הנאה was sold לאחר זמן איסורו; whether the איסור הנאה is transferred to the money or not.

ואסור למכור ואם מכר דמיו מותרין דאין תופס את דמיו –

And it is forbidden to sell חמץ לאחר זמן איסורו. However, if he sold חמץ לאחר ומן לאחר. However, if he sold חמץ לאחר, it is permitted to derive benefit from the acquired monies; for the איסור הנאה is not transferred to monies exchanged for the חמץ.

תוספות offers proof for this contention:

כדתנן בפרק ב' דקדושין (r_1, c_1) מכרן בפרק ב' דקדושין (r_1, c_1) מכרן בפרק ב' דקדושין (זון בפרק מקודשת: 'if he sold איסורי 'if he sold משנה and he was מקדש a woman with the money of the sale, she is הנאה.' This proves that the money acquired from the sale of מתר בהנאה (מותר בהנאה is איסורי הנאה for she received nothing of value.

Summary

The איסור הנאה of המץ is not transferred to the monies exchanged for חמץ.

Thinking it over

- 1. Is it initially permitted (for the seller of the חמץ) to derive benefit from the money of חמץ, or is it initially permissible only for the third party recipient (e.g. the woman המתקדשת) to benefit from the money?³
- 2. Why is it forbidden to sell המץ; what benefit is he deriving by (merely) selling $?!^4$

¹ This would be 11:00 am in a 12 hour day (which begins at 6am and ends at 6pm).

² The משנה mentions there various איסורי (that if קידש בדמיהן); however, it does not mention המץ (תופס דמינן). See "נפסח שביעית וע"ז איסורי הנאה there states that the שביעית וע"ז איסורי הנאה (which are עמיר נאר), מופס דמינן מיחר באין מאר (וחמץ בארן מאר באין מאר), מופס דמיהן מיחר באין מאר (וחמץ בארן מאר) מיחר הנאה (וחמץ בארן מאר).

 $^{^3}$ See פנ"י, שפ"א and ח"ב מ"ת אות קיב.

⁴ See אור החמה.